

Deixeu les càmeres a casa

Abans de tot vull deixar clar que m'és impossible anar a un concert sense la càmera a sobre. Ho he estat fent des que existien els oblidats **Cacao Pal Mono**, **Ultratruta**, **Los Burros**, **L'Odi Social** i els **Desechables**, ara fa més d'un quart de segle. Sense ella em sento incòmode en un concert.

Fins fa pocs anys érem molt pocs els que anàvem amb una càmera a fotografiar concerts d' **Inadaptats**, **Zeke** o **Gwar** a primera filera patint al mig dels pogos, però en els darrers temps l'ús de les càmeres fotogràfiques s'ha popularitzat tant que més que anar a gaudir d'un concert, sembla que el públic va a retratar-lo. En alguns concerts la meitat dels espectadors miren més el concert des de la pantalla de càmera que no pas directament a l'escenari. Caldria tornar als vells costums i gaudir directament de l'actuació.

I a què ve tot això? Aquest mes, a la petita i acollidora sala Be Cool de Barcelona van actuar unes autèntiques bèsties del rock garatger, els **Monotonix**. Aquesta banda israeliana ja va demostrar a la darrera edició del Primavera Sound que lo seu no són concerts típics i tòpics. No, ells van a buscar el cos a cos, el contacte directe amb el públic, la interacció amb aquells que han pagat per veure'ls, i cada element de la sala i de l'espai serveix per fer cada nit única i irrepetible. Gràcies a grups com els israelians **Monotonix** el rock'n'roll podria tornar a ser perillós, imprevisible, divertit, salvatge, bèstia i provocador.

Hi va haver qui em va comentar que el concert de **Monotonix** a la Bee Cool era com un Happy Park per als fotògrafs, i tenia tota la raó del món. Allò era un circ, i no em va estranyar quan em van dir que el grup ho deixava per avoriment: la provocació va acabar convertint-se en un espectacle gairebé patètic per ser fotografiat per turistes a la recerca d'emocions fortes. Un exemple: quan al principi del concert el cantant **Ami Shalev** va segrestar una noia per enlairar-la sobre les espatlles del bateria, sabeu què va fer la xicota? Evidentment va treure la seva compacta per fer unes fotos de les boniques vistes que hi havia des d'allà dalt...

Siusplau, deixeu les càmeres a casa i disfruteu del concert. Els que ja en sabem i ens hi dediquem ja ens encarregarem de plasmar-ho tot i ho publicarem a les nostres revistes o ho penjarem als nostres blogs, webs o als murs dels carallibres. El públic que faci el que ha de fer: de públic i que s'ho passi teta en el concert. Els fotògrafs intentarem seguir amb la nostra feina.

I si voleu veure les imatges dels fotògrafs que més o menys anem col·laborant a les revistes del Grup Enderrock i que intentem reflectir tot el que es mou sobre un escenari o en el món de la música del país, aquí teniu una llista dels blogs, flickr i pàgines web carregades de fotos:

Ibai Acebedo
Àlex Carmona
Joan Enric Clofent
Alba Danes
Noemí Elias
Francesc Fàbregas
Joelle Gueguen
Carme Llussà
Xavier Mercadé

Juan Miguel Morales
Tatiana Moret
Roser Ortiz
Marta Pich
Carles Rodríguez

Jordi Vidal

Monotonix Foto Xavier Mercadé